

2. Про Державний Прапор України: Постанова Верховної Ради України від 28 січня 1992 р. № 2067-ХІІ // Відом. Верх. Ради України. – 1992. – № 19. – Ст. 257.
3. Болотенюк С.В., Харченко П.А. Тризуб – символ світогляду українців/ С.В. Болотенюк, П.А. Харченко. – К.: Укр. акад.. оригінальних ідей; Фенікс, 2012. – 184 с.

Іскра Т. О.

*студентка Факультету морського права
Національного університету кораблебудування
імені адмірала Макарова, м. Миколаїв
Науковий керівник: Федоренко Т. М., к. ю. н., доцент*

НОРМАТИВИ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Адвокатура є важливим інститутом демократичної держави, без існування якої неможливе створення правової держави, забезпечення надійного захисту прав людини. Оскільки діяльність адвоката має публічно-правовий характер, деонтологічне підґрунтя на всіх етапах захисту інтересів осіб, які звернулися за юридичною допомогою, пізнання ступеню усвідомлення адвокатом своїх професійних обов'язків, слід визнати актуальною проблемою деонтологічного спрямування. Проблема професійного обов'язку адвоката є однією з ключових у загальній структурі деонтологічних засад діяльності адвоката.

Окремі аспекти деонтологічних засад діяльності адвокатури були висвітлені у вітчизняній і зарубіжній науковій літературі. Так, наприклад, етичні аспекти професійного правозаступництва в Україні висвітлювалися у працях О. Ф. Скакун, С. Д. Гусарєва, О. Д. Тихомирова, В. Д. Ткаченка, О. Д. Святоцького, В. Д. Ткаченка, І. В. Бризгалова, Д. П. Фіолевського, О. М. Семенова, С. І. Маршалюка, Ю. С. Гальонкіної, О. О. Сидоренко, Н. В. Артикуци, В. О. Святоцької, М. Р. Аркеляна, І. М. Луцького, В. М. Суценка, М. Ю. Башцевського та інших дослідників.

Нормативну основу теми складають нормативно-правові акти України: Конституція України, Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», Правила адвокатської етики різних років та

міжнародні правові акти, а саме: «Основні положення про роль адвокатів», «Загальний кодекс правил для адвокатів країн європейського Співтовариства» та інші.

Адвокатура є одним із найважливіших інститутів захисту прав людини. Вона є незалежним самоврядним інститутом, що виступає гарантом забезпечення прав та законних інтересів громадян. До адвоката висуваються високі вимоги, адже він безкорисливий захисник справедливості і за будь-яких обставин він не повинен захищати порушення права. Щодо принципів адвокатської діяльності, то чинне законодавство України виділяє такі: верховенство права, законність, незалежність, конфіденційність та уникнення конфлікту інтересів. Зазначимо, що на сучасному етапі відбувається зростання ролі адвоката в українському суспільстві, пов'язане, у тому числі, з формуванням такого явища як адвокатська монополія.

Адвокати повинні мати високій рівень професійної підготовки, неухильно дотримуватися моральних засад, які пред'являються до представників цієї професії. Адже, історично доведено, що адвокатура, яка не визнає етичні принципи, не може розраховувати на довіру суспільства [1, с. 21].

Професійна етика – гарант якісної адвокатської діяльності, вона слугує підвищенню престижу юридичної професії, підтримки честі та гідності адвокатів. Повсякчасне дотримання правил професійної етики є запорукою належного дотримання принципів юридичної діяльності та підвищення рівня поваги з боку суспільства до представників юридичної професії, зокрема й до адвокатури. Оскільки адвокат постійно стикається з різноманітними етичними проблемами, здійснюючи професійну діяльність, адвокатська етика визначає деонтологічні стандарти діяльності адвоката, враховуючи особливості адвокатури як правозахисного інституту держави. Проте, негативним явищем, яке призводить юриста до професійної непридатності, заважає здійсненню ефективної діяльності є професійна деформація юриста. Для того, щоб подолати проблему професійної деформації необхідне підсилення контрольної-наглядової роботи, незалежне проведення професійної атестації, притягнення юристів-правопорушників до відповідальності тощо.

Деонтологічні (етичні) документи є основою ефективного вирішення морально-етичних суперечок, які виникають перед юристами, й адвокатами зокрема. У зарубіжних країнах існує значна кількість актів, що торкаються призначення адвокатури, згідно з цими документами законодавство гарантує придатні умови для виконання адвокатами своїх обов'язків. Деонтологічні (етичні) вимоги-стандарти юридичної професії на міжнародному рівні призначені для удосконалення професійної вправності юристів будь-якої країни світу.

Першими нормативами, що регулювали етичні аспекти адвокатури в Україні були «Правила адвокатської етики» прийняті у 1999 р. [2]. Наступними етичними нормами стали «Правила адвокатської етики» 2012 р. [3], за якими етика адвокатів набула особливої актуальності. На сьогоднішній день деонтологічним актом, що визначає етичні риси поведінки адвокатів є «Правила адвокатської етики» ухвалені 9 червня 2017 р., який є обов'язковим для українських адвокатів та орієнтує їх на дотримання загальнолюдських моральних цінностей, загально визнаних принципів і норм професійної діяльності при виконанні професійних обов'язків і в особистому житті [4].

Зростання ролі адвоката в сучасному суспільстві України об'єктивно обумовлене ускладненням всієї соціальної інфраструктури. Такі зміни вимагають значної правотворчої діяльності, юридичної допомоги громадянам, суттєвої охорони і захисту прав і свобод людини і громадянина. Також зросла роль різних форм соціального і правового регулювання, що потребує появи специфічних соціальних посередників – адвокатів – у відносинах між людьми та їх групами, а також державою, які мають відповідні знання принципів і норм соціального регулювання та у своїй діяльності керуються засадничими деонтологічними нормативами.

Список використаних джерел

1. Барщевский М. Ю. Адвокатская этика. 2-е изд., испр. – М.: «Профобразование», 2000. – 312 с.
2. Правила адвокатської етики: Схвалені Вищою кваліфікаційною комісією адвокатури при Кабінету Міністрів України від 01.10.1999. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0001699-99?lang=ru> (дата звернення: 12.11.2018).

3. Правила адвокатської етики: Затверджені Установчим з'їздом адвокатів України від 17.11.2012. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0003418-12> (дата звернення: 12.11.2018).
4. Правила адвокатської етики: Затверджені Звітно-виборним з'їздом адвокатів України від 09.09.2017. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0001891-17#n264> (дата звернення: 12.11.2018).

Кучер А.М.

*студентка юридичного факультету
Тернопільського національного економічного університету, м. Тернопіль
Науковий керівник: Грубінко А.В., д.і.н., доцент*

ПРАВОВІ ГАРАНТІЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО КОНФЛІКТУ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ І ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ

Виникнення ризиків для життя і здоров'я людини, які часто зумовлює незадовільний стан довкілля, потребує пошуку оптимальних шляхів ліквідації їх наслідків у випадку надзвичайних екологічних ситуацій. У цій справі первинне значення має комплексний державно-правовий механізм, який передбачає ряд заходів і засобів, спрямованих на гарантування екологічної безпеки. Ідеться про розвиток та удосконалення законодавства у цій галузі національної безпеки з урахуванням міжнародного досвіду.

Україна з 2014 року перебуває в умовах збройного конфлікту на території Донецької та Луганської областей. Катастрофічні руйнівні наслідки бойових дій виявляються в усіх сферах суспільного життя. Одним із найбільш актуальних рівнів негативного впливу збройних конфліктів є вплив на довкілля. Тому невід'ємним напрямом адаптації правової системи України до умов військового конфлікту є вдосконалення державно-правового механізму реагування на екологічні виклики і загрози, їх можливого попередження.

На основі вивчення поглядів вчених та вітчизняного законодавства можна визначити поняття “екологічна безпека” як комплексний стан захищеності життєво важливих інтересів особи, суспільства, держави та